

Posudek na bakalářskou práci

Ondřej Pop: Vývoj a podpora hipoturistiky v kraji Vysočina

Bakalářská práce Ondřeje Popa si klade za cíl zmapovat vývoj a podporu hipoturistiky v kraji Vysočina, což je velmi zajímavé téma, vzhledem k současnému rozvoji této, v Česku poměrně nové, formy cestovního ruchu.

Úvodní část práce, jejímž cílem by měl být vstup do problematiky a širší teoretické zarámování je velmi stručná a kromě spíše laické než vědecké definice hipoturistiky obsahuje prakticky jen výčet publikací věnovaných sledovanému tématu, z nichž tři ani nejsou uvedeny v seznamu literatury.

Následující metodická část je velmi těžko pochopitelná. To se týká již formulace jedné z výzkumných otázek: "Souvisí poloha stanic v kraji s jejich frekvencí?" Do smyslu otázky nevnáší více světla ani přečtení navazujícího textu, kde autor blíže rozebírá výběr stanic pro dotazníkové šetření. Autor píše, že byly vytypovány stanice na základě polohy vzhledem k hranicím sousedních regionů nebo podle polohy vůči hlavním červeným stezkám. Neuvádí již však, zda byly vybírány stanice při hranicích kraje či naopak, ani to, co je myšleno pojmem červená stezka. O barevném značení hipostezek se dočteme až na straně 17. To, jak autor otázku myslel, se pak dozvídáme až v části věnované vyhodnocení dotazníku, kde autor uvádí hypotézu, že úspěšnější budou stanice nacházející se na páteřní (červené) trase. Nadále však neobjasňuje, co bylo myšleno polohou vzhledem k hranicím sousedních regionů.

Nejasný je taktéž popis vlastního šetření. Autor píše, že prvotně prováděl osobní neformální rozhovory s provozovateli koňských stanic, neinformuje však o jejich počtu ani náplni. Následně uvádí, že se pokusil provést dotazníkové šetření pomocí emailu, které nebylo úspěšné, přistoupil tedy k obvolání respondentů, čímž získal 15 vyplněných dotazníků. Není mi tedy jasné, proč autor respondenty obvolával, když mohl dotazníky vyplňovat v rámci osobního šetření v terénu. V kapitole věnované metodice se autor také nelogicky věnuje i některým výsledkům šetření (například problematice administrativní zátěže při žádání o dotaci) a dokonce popisuje osobní zkušenosti s podáváním žádostí, které by se hodily spíše do diskuze či závěru.

O něco zdařilejší je analytická část práce. Nejprve autor detailně popisuje tři klíčové projekty podporující hipoturistiku realizované krajem a jeho příspěvkovou organizací. V další podkapitole se pak věnuje možnostem podpory soukromých podnikatelů v oblasti hipoturistiky. Zde bych autorovi ale opět vytkla určitou nepřehlednost a nevyváženost podávaných informací. Autor na jednu stranu poměrně obsírně popisuje zdroje financí Fondu Vysočina, na druhou stranu ale věnuje velmi málo prostoru jeho jednotlivým grantovým programům. Výběr jediného grantového programu, který je pak autorem následně analyzován "Doprovodná infrastruktura cestovního ruchu" tak není dle mého názoru dostatečně vysvětlen. Téměř žádný prostor pak autor nevěnuje možnosti čerpání z ROP JV. Uvádí jen, že z fondu ERDF nezažádal dle seznamu žadatelů podnikatel z Vysočiny ani jeden, bohužel však již neuvádí zdroj této, tím pádem nevěrohodné, informace. Dále pak doplňuje informaci o tom, že podnikatelé nemají chuť dotace čerpat, především z důvodu nutnosti vysoké míry kofinancování a administrativní zátěže. Není však jasné, kde autor tuto informaci získal.

Autorovo vlastní terénní šetření bohužel vzhledem k nízké návratnosti a malým zkušenostem provozovatelů neposkytlo žádné překvapivé závěry. Hlavním zjištěním tak je, že rozvoj hipotruistiky na Vysočině je teprve v počátcích. Přesto bych ale očekávala více informací, které mohly vyplynout z neformálních rozhovorů, které jsou zmiňovány v metodické části práce. Například by bylo zajímavé, zamyslet se nad provedeným značením hipostezek a porovnat jej s hipostezkami „neoficiálními“, o kterých autor píše. Nemůže nyní nastat situace, že budou někteří poskytovatelé, kteří hipoturistiku provozují již delší dobu, zavedením stezek poškozeni? Jak se podnikatelé staví k podpoře hipoturistiky ze strany kraje?

Výrazné nedostatky práce vykazuje i po formální stránce. Text je napsán velmi kostrbatě a obsahuje stylistické prohřešky v podobě častého opakování slov, nevhodného slovosledu a příliš dlouhých souvětí bez správně použité interpunkce. Forma některých vět má daleko do vědeckého textu a i jejich obsah se spíše blíží novinářským proklamacím. Jako příklad můžeme uvést tvrzení: „*Před rokem 1989 se většina Čechů jezdila rekreovat na své chaty či chalupy a jen hrstka si mohla dovolit výlet do zahraničí a to pouze v rámci Východního bloku. Na západ se dostala pouze „elita“ soudruhů, nebo ti co nepočítali s návratem.*“ s. 6

Níže je taktéž uveden příklad dvou stylisticky nevhodných vět:

„*Čím se ovšem stanice naprosto liší, je jedinečná poloha stanic v rámci kraje, která určuje jejich využití jezdci a frekventovanost turisty.*“ s. 26

„*Také se zde píše o formách cestovního ruchu, mezi nimiž je zmíněn i alternativní cestovní ruch a s ním je zde i zmínka o hipoturistice. Právě tato zmínka je velmi zajímavá z pohledu porovnání.*“ s. 7

V textu je taktéž velké množství hrubých chyb, především ve shodě přísudku s podmětem. Například:

„*stanice nesplňovali*“ s. 15

„*... žádosti o dotace ... se začali objevovat ...*“ s. 19

„*byly kontaktováni chovatelé koní*“ s. 19

Za závažný problém lze také považovat nedodržení citační normy. Zdroje v textu jsou citované nesprávně (například David B. Weaver), citace z internetu neobsahují přesnou adresu, podle které by bylo možné dohledat původní zdroj, ani datum stažení, některé citované zdroje nejsou uvedeny v seznamu literatury.

Vzhledem k nesrozumitelnému popisu metodiky šetření, vedoucímu k nejasnému původu některých výsledků práce, nejasně formulovaným výzkumným otázkám a velkému množství nesrozumitelných vět, překlepů, hrubých chyb a vzhledem k nedodržení citační normy práci Ondřeje Popa **nedoporučuji k obhajobě.**

V Praze dne 31. 8. 2011

RNDr. Tereza Gelná